

er naaet, at enhver Udgift kommer ind i hvert Aars eget Regnskab. — De første 20 Rd. ere en Refusion med Hensyn til Tranemose fra 1851. De paafølgende 150 Rd. ere et Udlæg for extraordinært Arbejde, der er foretaget i 1851 ved Søborg Sø, foranlediget ved Vand skyl, som har gjort Arbejdet nødvendigt, og de dertil medgaaede Udgifter synes at være legitimerede. Man har som Hjemmel for at opføre denne Sum paaderaabt sig, at flere af disse Arbejder ellers i dette Aar maatte foretages, men at det nu er unødvendigt, da de antecipando ere foretagne; men dette kan ialfald ikke have nogen Indflydelse med Hensyn til Spørgsmaalet om den rette Regnskabspostering. — De følgende 24 Rd. 16 $\frac{1}{2}$ f. angaae en Afgift af 4 Huse i Grønholt By, som er betalt for 1848—52. — Derefter komme 150 Rd., som ere et Honorar for Siddingfjords Inddæmning, foretaget i 1849—51. At Arbejdet saaledes er fordeelt paa flere Aar, vilde formeentlig nu ikke indeholde nogen Indvending imod, at Udgiften er ført til Regnskab ved det hele Arbejdes Slutning, da den saa vilde fremtræde som et samlet Honorar; men selve Arbejdet er fuldført i 1851. Derefter følge 12 Rd. 3 $\frac{1}{2}$ f. til Ledevogtere i Bornholms Skovdistrikt i 1ste Dvartal 1851, og derefter 50 Rd., som er et Honorar for en Sagfører, der har været behjælpelig ved Kjøbet af Grønnehage for 1848. De paafølgende 200 Rd. angaae et Honorar for Besørgelsen af en afdød Skovriders Tjeneste i Finantsaaret 1851—52, deels under dennes Sygdom deels under den efter hans Død indtraadte Vacance, da der ingen Anledning var til at besætte hans Post paany, men denne blev inddraget. De sidste 150 Rd. ere et Salair for en Sagfører ved Salget af Hald Hovedgaard, som ligeledes falder under en tidligere Tid. — Under 6, I, Landvæsen udgifter, er der først opført 100 Rd. 16 $\frac{1}{2}$ f., som ere anvendte til en Undersøgelse af Arresødal, som er foretaget i større Udstrækning, end der var forudsat, og hvortil der altsaa var bevilget et mindre Beløb. Den paafølgende Sum, 12,388 Rd. 41 $\frac{1}{2}$ f., er en forøget Udgift under Frederiksværk, men som er foranlediget ved en forøget Virksomhed og

har medført en Meerindtægt af 17,000 Rd., altsaa et ikke ubetydeligt Overskud. Det Samme gjælder om de 156 Rd. 78 $\frac{1}{2}$ f., som ere forhøiede Priser til Præstationer, hvortil man contractmæssigen var forpligtet. Af samme Grund troer man at kunne indstille uden videre til Billigelse, at 558 Rd. 90 $\frac{1}{2}$ f. ere oplagte af Byens Bispetiender og indbetalte i Statskassen for at restituere en Capital, som i sin Tid paa den Betingelse, at den atter skulde opsamles, er bleven forbrugt til Bygningsarbejder. Det er forøvrigt kun en Versursum, da Renten af Capitalen naturligtvis tilfalder Statskassen idetmindste for det Aar, hvorefter her er Tale. Revisionen har tillige indstillet nogle andre Smaaposter, som tildeels falde i Skillingen, f. Ex. at de høie Priser paa Tran have medført, at der er medgaaet 38 $\frac{1}{2}$ f. mere til en Lygte i Fredensborg. Uden at turde opstille det Princip, at Tal skulle have en vis Størrelse for at egne sig til Revisionens Opmærksomhed og Decisionens Afgjørelse, skal jeg dog bemærke, at dette ubetinget kun gjælder for den egentlige Talrevision, og at vi altsaa med Hensyn til Statsrevisionen have troet at kunne lade disse bortfalde, da der med Hensyn til Realiteten ikke har været nogen Grundring at gjøre. Der er nævnt til Skovningsomkostninger 78 Rd. 2 $\frac{1}{2}$ f. og desuden 10 Rd. 56 $\frac{1}{2}$ f., tilsammen 88 Rd. 58 $\frac{1}{2}$ f., der ere opførte paa Skovregnskabet, og paa Conto 4 er der til Kulturudgifter i fire forskjellige Smaaposter anført 41 Rd. 88 $\frac{1}{2}$ f., hvilket medfører Overskrifelser paa Specialconti til et Beløb af ialt 130 Rd. 55 $\frac{1}{2}$ f., medens der paa alle disse Conti tilsammen henstaaer uanvendt af, hvad der er bevilget 20,303 Rd. 15 $\frac{1}{2}$ f. Spørgsmaalet er altsaa her det, som under forskjellige Former ideligt vender tilbage, nemlig i hvilket Omfang Underconti ere bindende. Men skjøndt det ofte kan være besværligt for Administrationen og Revisionen at fastholde dette, er der dog vistnok en overvelende Fordeel ved ikke at slippe det Princip, at, hvor det ikke skal være Tilfældet, maa det udtales i Finantsloven paa en eller anden Maade. Jeg finder saaledes for mit Vedkommende, at det er overmaade rimeligt, at, da disse Arbejder